

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Pauli Segneri S. J. Instructio [!] Poenitentis,
Confessarii, Et Parochi**

Segneri, Paolo

Augustae Vindelicorum ; Dilingae, 1696

Cap. XII. Quid agendum sit Poenitenti post Confessionem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52749](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-52749)

opere? non sufficit. Aut vincenda est verecundia, aut moriendum. Ne dicas, te jejunare: aut vincendum, aut moriendum. Non dicas, te flagris corpus tuum d'erberare: aut vincendum, aut moriendum. Non eleemosynarum largitiones prætere: laudabiles sunt, sed non sufficiunt. Postquam semel peccati vinculo te illigasti, ad eas redactus es angustias, unde te non extrices, nisi superatâ repugnantia, quæ te à Confessione absterret, aut animæ ferenda erit iactura. Nobilis quædam femina cæterum pia, & in eleemosynas adeo profusa, ut mater audiret pauperum, damnatis famuli cujusdam sui amoribus irritata, deduci eò se passa est, ut patrato scelere, factum inde in lacem editum enecaret. Impuritas atque silentium fecerant audaciorem, ut sæpius iterare flagitium non erubesceret. Mira res! quæ tantum animi habuit, ut scelus admitteret, non habuisse tantum roboris, confitendi, dum vixit. Perrexit interea in egenos esse misericors, quasi posthabitis tot sacrilegiis cælum invitum eleemosynis expugnatura. Sed fefellit ipsam sua opinio. Postquam è vivis excesserat, Filio suo vtro Religioso se spectabilem dedit, duobus stipata draconibus, à quibus miserè dilacerabatur, cumque jussit desistere orationibus, hætenus pro se perisolutis; actum esse de salute sua, jamque æternum arsuris ignibus esse adjudicatam: expositis simul criminum suorum origine, progressu, & sempiterni exitij sui causâ. Subjuxit denique, nisi mortiferum peccatum Confessione expietur, frustra esse omnia; nihil absque hac cetera conferre posse virtutum

opera, licet totius mundi opes distribuerentur inter pauperes. *Nullum bonum proficit, ubi virtus Confessionis deficit.* His dictis cum horrendo ejulatu abrepta est à draconibus, atque dispersa. *Collet. Ex. 32. de Conf.* Ita se res habet, Benevole Lector. Nunc ergo cum nolis, ut spero, æternum perire, necesse est vincere: pessunda omnem respectum, contemne erubescenciam, & sequere consilium precilissimum, quod tibi suggerit S. Bonaventura, *Lib. de puritate conscientie.* Quando Confessionem petagis, primo loco ea recense peccata, quæ majori tibi confusionem creant. Ita illustratorem reportabis de dæmone victoriam, quem sanctorum Patrum quispiam contempit Confessionalia obambulantem, atque verecundiam, quam peccantium subtraxerat, pœnitentibus restituentem.

***
CAPUT XII.

Quid agendum sit Pœnitenti, post Confessionem.

TAmeti Deus malit exercere misericordiam, ad quam naturalis illius sua Bonitas inclinatur, quam justitiam, ad quam nostra ipsum vitrahit malitia: Nilominus quia & hanc & illam in se habet infinite perfectam, idèò ordinariè in gubernatione sua solet utramque consociare: ad eum serè modum, quo homo plerumque dextrâ promptius utitur quàm sinistra; sed cum opus alicujus momenti efficiendum est, utramque manum adhibet. Quare cum Deus in tribunali sacro impertit nobis iustitiam suam

(sua misericordiam, condonando culpam mortiferam, unâ cum pœna sempiterna, petit quoque ostendere suam iusticiam, exigendo aliquam satisfactoriam, qua vel integra vel ex parte pœna temporalis, quæ remanet post remissionem æternæ, expungatur. Hæc satisfactio, seu pœnitentia, ut communis solet appellari, est tertia pars præstanda à Pœnitente, estque integralis, non essentialis, juxta superius dicta. Ideo finita Confessione imitare Samaritanum illum, quem Christus à lepra mundatum, atque inde cum magna gratitudinis significatione reversum, tantopere laudavit. Recede paulisper in aliquem templi angulum, & sincero corde Deo gratias age, quod tibi benevolentissimè dignatus sit præbere, quod ipse proprio suo sanguine comparavit, nempe gratiam. Dispone te ad impostam pœnitentiam exequendam; qua in regiminum tibi suggero consilium. Primum, ut mox tibi poteris, eam impleas, quod fiet, ut securior sis, à te in statu gratiæ absque peccato mortali illam fuisse persolutam; alioquin non modò nullus erit meriti, sed quandam novæ culpæ speciem præferre videbitur, ac novum incurere debitum. Alterum est, ut majorem tibi à Confessario petas iungi pœnitentiam, Opera enim hoc nomine præscripta, & perfecta, plus sunt satisfactoria & meritoria, quàm illa, quæ proprio arbitrio suscipiuntur, atque hinc ceteris omnibus præponderant. Confessarij, sive quia patùm peccati gravitatem expendunt, sive quia timent, ne Pœnitentem à Sacramento absterreant, subinde sæc leves imponunt

pœnitentias pro ijs delictis, quibus olim sacri Canones constituerant severissimas. Quare noli esse contentus modicâ illâ, quam Confessarius statuit pœnitentiâ, quin potius austerum ultro adicias, memor, quod in antiqua lege residuum holocausti ex ignibus, jussus esset Sacerdos ipsemet depositis primis vestibus transportare in locum mundissimum, ibique vehementiore flamma redigere in cineres. Quid hoc sibi velit, cognosce. Id quod ex pœnitentiæ holocausto velut imperfecto, residuum manebit, necdum completum, postquam mortalitatis vestimentum exueris, necesse erit absolvas in purgatorio in loco mundissimo, sed modo acerbissimo. His ita expensis, te ipsum animabis ad faciendos fructus dignos pœnitentiæ, qui triplici hæc comprehenduntur specie. *Levânio, Eleemosynâ, & Oratione.* Jejunij nomine intelligitur quælibet corporis castigatio, per quam DEO nostrum offertur corpus. Eleemosyna completur omnia opera misericordiæ proximo exhibita, quibus traduntur bona nostra Deo. Oratio involvit actus quoscunque ad Dei cultum directos, itaque Deo nostrum præsentat spiritum. Hæc si obtuleris, perfectum erit holocaustum, nihilque quod exolveras, remanebit.

CAPUT XIII.

Quibus remediis Pœnitens se præservet à relapsu.

Finis sinceræ pœnitentiæ est, non solum peccata commissa plectere, sed etiam præcavere futura. Quare veri Pœnitent-